

Haló

Marta Kubišová

To dávné dávno ve mě zůstává.
A ožívá co pokryl čas.
Rok četností a zní zas v duši slova laskavá.

Halo láskou dálku přemostím.
Co je vzdálenost v nás,
pro nás neplatí čas.
Když stejně jako já cítíš bílé záření.

Tím, že vcházíš, odcházíš,
vždyť my dva jsme důkazy,
že odchod pravou lásku nezmění.

Já cítím našich pólů spojení
a na dně smutků vzpomínky jsou radostí,
když vzpomínám hlas tvůj se nezměnil.

Halo láskou dálku přemostím.
Co jsou vzdálenosti v nás,
na nás málo platí čas.
Když ty stejně jak já cítíš naše bílé záření.

Ve mně budeš věčný dál
i když nás dva nám bůh vzal.
Tak odchod pravou lásku nezmění.

Halo láskou dálku přemostím.
Co jsou vzdálenosti v nás,
na nás málo platí čas.
Když ty stejně jak já cítíš naše bílé záření.

Ve mně budeš věčný dál
i když nás dva nám bůh vzal.
Tak odchod pravou lásku nezmění.